

z. a n. přerušen. P r v ý s o u d návrh zamítl zjistiv, že žalovaný může se zřetelem na své majetkové poměry bez ohrožení své hospodářské existence platiti (čl. II lit. a) vl. nař. čís. 258/34 sb. z. a n.). R e k u r s n í s o u d vyhověl návrhu poukávav na nedostatek hotových peněz mezi zemědělcí, jež by vzhledem k těžkosti opatření si úvěru nutil žalovaného, chtěl-li by dostáti svému závazku, k prodeji části nemovitostí.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

### D ů v o d y :

Podle čl. II. 1. odst. vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. nelze užití ustanovení § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., jsou-li tu předpoklady pododstavců a) a b). Jsou-li tu tyto předpoklady a nemůže-li býti proto použito § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., nelze povolit ani přerušení sporu ve smyslu § 3 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., neboť podmínkou přerušení sporu jest, že v konkrétním případě lze použiti § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., k němuž § 3 poukazuje. Poněvadž v projednávaném případě bylo podle stavu věci prvním soudem zjištěno, že žalovaný neplatí, ač by platiti mohl bez ohrožení provozu svého zemědělského podniku a byly tedy zjištěny skutečnosti podle odstavce druhého čl. II cit. vlád. nař., takže jest dán předpoklad pro pokračování ve sporu podle uvedeného zákonného ustanovení, byl právem návrh žalovaného na přerušení řízení činěný z důvodu § 3 vlád. nař. čís. 142/34 sb. z. a n. prvním soudem zamítnut. Dodati jest ještě, že se první soud zabýval právem návrhem žalobců na zamítnutí návrhu žalovaného na přerušení sporu z důvodu čl. II lit. a) vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. a jejich návrhem na pokračování ve sporu, třebaže o návrhu žalovaného nebylo ještě rozhodnuto, neboť stanoví-li se v odstavci druhém čl. II vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. »budou-li zjištěny skutečnosti uvedené v odstavci prvním písm. a) a b) a ž po přerušení sporu podle § 3 vlád. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., bude na návrh věřitele pokračováno v přerušeném řízení«, nelze tomuto ustanovení vlád. nař. rozuměti tak, že napřed musí býti rozhodnuto o návrhu žalovaného na přerušení sporu, aby mohlo dojíti k projednání návrhu žalobcova na pokračování v přerušeném řízení. Takový výklad tohoto zákonného ustanovení by se přičil jeho účelu samému a měl by za následek protahování řízení.

### Čís. 14598.

**Vkladem zástavního práva pro převodní poplatek, pro nějž již byl povolen záznam zástavního práva, nepřetrhuje se promlčení.**

(Rozh. ze dne 9. října 1935, R I 1011/35.)

Stejně sb. n. s. čís. 12734.

Pro československý stát byl dne 26. června 1931 vložen záznam práva zástavního pro převodní poplatek 10.000 Kč na nemovitosti dlužníkově. Dne 11. listopadu 1933 byl záznam ten vymazán a současně povolen vklad práva zástavního pro tento poplatek. N i ž š í s o u d y při

rozvrhu nejvyššího podání z exekučního prodeje nemovitosti, na níž poplatek převodní vázl, nepřikázaly jej z důvodů promlčení v přednostním pořadí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y :

Záznamem práva zástavního pro sporný převodní poplatek, jenž se stal 26. června 1931, bylo ovšem přerušeno promlčení práva přednostního. Tříleté promlčení přednostního práva počínalo se odtud znova a končilo se 26. června 1934, tedy dávno před dražbou nemovitosti, nehledíc k tomu, že tento záznam práva zástavního byl zase vymazán dne 11. listopadu 1933. Že snad zároveň s tímto výmazem byl povolen vklad práva zástavního pro tento převodní poplatek, jest bez významu pro otázku promlčení přednostního práva, neboť vklad zástavního práva pro převodní poplatek, pro nějž již byl povolen záznam zástavního práva, není účinným prostředkem k vydobytí poplatku, jímž by se přerušilo promlčení práva přednostního (srv. rozh. sb. n. s. č. 12734.).

### Čís. 14599.

#### **Zákon čis. 240/24 Sb. z. a n.**

**Převedl-li peněžní ústav před vyhlášením příročí platně bianco směnku podepsanou příjemcem na třetího, nestal se tento převod práv ze směnky neplatným tím, že ústav ten připojil teprve po nařízení příročí na směnku svůj podpis jako výstavce a indosant.**

(Rozh. ze dne 9. října 1935, Rv I 1704/35.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítli žalovaní, že odevzdali K.-Vereinsbank směnku jako bianco směnku vyplněnou jen adresou a směneční sumou a opatřenou jejich podpisy jako příjemců, a směnka měla sloužiti pouze jako jistota až do knihovního zajištění poskytnutého úvěru. Po tom měla býti jim vrácena. Pohledávka K.-Vereinsbank byla před převodem směnky na žalobkyni skutečně zástavním právem na realitách žalovaných zajištěna, takže směnka již nesměla býti převedena, nýbrž měla býti žalovaným vrácena. K.-Vereinsbank odevzdala k zajištění svého dluhu u Centralbank (žalobkyně) v P. tuto směnku — nevyplněnou — dne 23. ledna 1933. Pro K.-Vereinsbank bylo dne 20. března 1933 nařízeno příročí podle zákona čis. 240/24 sb. z. a n. Po nařízení příročí opatřila K.-Vereinsbank směnku, která jí byla k tomuto účelu předložena, svým podpisem jako výstavkyně a indosantka. Toto jednání odporuje zákonu čis. 240/24 sb. z. a n., vystavení a indosance směnky je neplatná a nemůže žalobkyně odvozovati proti žalovaným proto pro sebe směnečných práv. Nižší soudy zrušily směnečný platební příkaz, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Odvolatelka připouští, že pro K.-Vereinsbank nevznikl jejím podpisem na směnce žádný směnečný závazek, má však mylně za to, že tato okolnost nepadá na váhu pro otázku, zda směnečný závazek stíhá žalované jako akcep-